

Да, да ся каемъ! ништо нѣма по истинно отъ слова-та на църквѣ-тѣ, коіа-то казва “нашій-тѣ “животъ длѣженъ е всичкій-тѣ да бѣде покаіаніе, “и желаніе да ся исправимъ.” И Христіанска-та Вѣра не е друго нѣшто. Самый-тѣ Волтеръ въ еднѣ таквѣ минутѣ, кога не го надуваше бѣсъ да ся приплѣскова съ вѣрж-тѣ, написалъ е — „Исповѣданіе-то е тврѣдѣ добро нѣшто, то е узда на грѣха-тѣ, коіа-то е изнайдена въ най длѣбокъ-тѣ старинѣ: Въ празднованіе-то на вси-ты тайнства въ старо вѣмѣя былъ е обычай да ся исповѣдовѣтъ. Мы сме приіали отъ тѣхъ, и сме освятили той-зи мѣдѣръ обычай, той е най добро средство да примирава срьдца-та, кои-то сѣ поранены отъ омразѣ. (Quest. Encycl. T. III).

Кога Волтеръ смѣе да ся съгласи на това; то не ли е срамота да го не осѣшта онъ-зи, кой-то ся голѣми, че е христіанинѣ. Да послушяме гласъ-тѣ на нашѣ-тѣ свѣсть, да ся чрѣвимъ за оныіа дѣла, кои-то тіа осѣжда, да гы исповѣдаме, за да ся очистимъ отъ нихъ, и да не прѣстанемъ докрай на живота си да повтаріаме това духовно очистеніе. Ако не врышимъ тѣіхъ длѣжность съ нехарнѣ вољѣ, ако не осѣждаме наши-ты грѣхове, кои-то припомнимъ, само съ едни устны, ако пожелаемъ отъ все срьдце да ся исправимъ съ по-